

Nr 97.

Av herrar **Hagberg** i Luleå och **Brädefors**, om *höjning av militärmanskapets dagavlöning.*

När vi i denna motion väcka förslag rörande militärmanskapets löner, är det med utgångspunkt från att anslag till fjärde huvudtiteln mot vårt yrkande kommer att beviljas.

Arbetsungdomens läge har under senare år undergått en betydande försämring. Arbetar- och småbondeungdomarna komma därför alldeles utfattiga in i armén och ha ej fickpengar, såsom borgarklassens söner. Den kan ej heller erhålla någon hjälp från föräldrarna under den tid militärtjänstgöringen pågår. Den mat, som tillhandahålles vid regementena, är ofta otillräcklig och mången gång dålig. Manskaper klarar sig därför icke med den kost, som ges. De, som ha ekonomiska möjligheter därtill, kunna inköpa extrakost. Den utfattiga arbetsungdomen saknar emellertid denna möjlighet. Därtill har ungdomen i allmänhet behov av tobaksvaror, toalettartiklar, eventuellt spårwagnspengar samt även behov av nöjen. Då manskaper endast erhåller 50 öre per dag, betyder det, att blott en ringa del av de mest anspråkslösa behov kan fyllas. Regeringen har föreslagit en sänkning av dagavlöningen från 1 krona till 50 öre för de värnpliktiga, som fullgöra mer än 140 dagars tjänstgöring, och därtill påpekat, att "icke mer än 20 öre" kan dragas av på manskapers "femtioöring".

Under hänvisning till ovanstående föreslå vi,

att riksdagen beslutar att höja militärmanskapets dagavlöning till 1 krona samt för de, som fullgöra mer än 140 dagars tjänstgöring, till kronor 1:50.

Stockholm i januari 1933.

Hilding Hagberg.

J. H. Brädefors.

